

Bezoek aan House of Compassion – Begijnhofkerk Brussel (zaterdag 1 juni 2024)

Met 4 zijn we eropuit getrokken.

Marcel Cloet vertelde over de werking van H.O.C. en gaf een rondleiding.

De Begijnhofkerk in Brussel heeft een rijke traditie van zich radicaal richten naar de zwaksten, de armen en de vluchtelingen. House of Compassion wil deze manier van werken verder zetten. Als themakerk brengen we de noden van vandaag op de voorgrond. Door op deze manier de kerk in te vullen willen we aantonen dat we een kerk zijn die naar buiten komt. We willen ons steentje bijdragen aan een positief mensbeeld, tegen polarisatie en xenofobie. Onze kerk bevindt zich in het centrum van een kosmopolitische stad. Daarom zijn we zeer vertrouwd met het komen en gaan van een zeer verscheiden groep mensen: pendelaars, expats, lobbyisten, (trans) migranten,...

Rechtvaardigheid en mededogen als rode draad

De **Gulden Regel**, kunstig geïllustreerd in de gelijknamige **kapel**, overkoepelt in al zijn eenvoud alle werken van barmhartigheid. “*Behandel een andere zoals je zelf behandeld wilt worden*”. Een wijsheid die teruggaat naar de diepste bron van alle godsdiensten en levensbeschouwingen. De Gulden Regel is dan ook mede onze inspiratie door alle initiatieven heen. Hij weerspiegelt ook onze pluralistische kijk op de wereld.

House of Compassion is ... een themakerk

We plaatsen ons sociaal engagement op de voorgrond en werken rond de 4 maatschappelijke thema's van vandaag:

1. armoede en socio-economisch ongelijkheid
 2. migratie (met speciale aandacht voor vluchtelingen en 'Mensen Zonder Papieren')
 3. racisme en discriminatie
 4. klimaat en bio-diversiteit
- en dat *steeds vanuit het oogpunt van de meest kwetsbaren*.

Dat doen we enerzijds door bezoekers te informeren via informatie -en kunsttentoonstellingen. En anderzijds door inspirerende activiteiten/vieringen te organiseren.

We dragen mededogen voorop als onze diepste waarde. We benadrukken dat het om meer gaat dan medelijden of empathie hebben. Mededogen vraagt, na het zien van onrecht, een systematische reflectie – is deze situatie rechtvaardig? – om daarna over te gaan tot solidaire actie. Zien-Oordelen-Handelen is een beproefde methode die ook wij hanteren.

... een ontmoetingsplaats

In onze kerk wordt iedere bezoeker warm onthaald. Vrijwilligers heten je welkom en staan je bij met een woordje uitleg. Ook bieden ze een luisterend oor. De **lange tafel** in het midden van de kerk symboliseert deze open onthaalfunctie, iedereen is welkom om er plaats te nemen en iedereen is er gelijkwaardig. Op een meer actieve manier organiseren we ontmoeting in de vorm van lezingen, debatten, gezamenlijke maaltijden, enzovoort.

... een huis

De kerk beoogt een warme plek te zijn. Stille, kunst en het leven viëren staan er even centraal als onze andere waarden. We nodigen iedereen uit om tot inkeer en gebed te komen, om zo te herbronnen en nieuwe kracht te vinden. In een pas ingerichte **Stille Ruimte** kan men even halt houden en tot rust komen.

Kunst kan ons aanzetten tot kritische reflectie. Onze kunsttentoonstellingen staan altijd in het teken van een maatschappelijk thema. Naast een vaste tentoonstelling over **'Slavernij vroeger en nu'** hebben we ook een wisselende tentoonstelling die telkens aansluit bij een van onze thema's. Tot slot willen we dat het leven gevierd wordt. Samen met onze partners vieren we schouder aan schouder de diversiteit die onze stad rijk is.

House of Compassion en partners

House of Compassion kan zijn doelstellingen enkel realiseren in samenwerking met vele partners. De activiteiten worden opgebouwd samen met organisaties en groepen die werken rond een bepaald thema, met die bepaalde doelgroep. Zo versterken we mekaar en creëren we een netwerk van mensen die opkomen voor meer 'compassion': mededogen, solidariteit en gerechtigheid.

Het thema migratie is permanent in de aandacht: Een doodskest verwijst naar de vele slachtoffers, gestorven op de vlucht.

Een tijdelijke fototentoonstelling is samen met Samusocial en Ciré uitgewerkt: 'Zonder papieren, zonder rechten, zonder thuis' (nog tot 30 juni).

We namen deel aan de 'zaterdagontmoeting' over het thema: Digitale uitsluiting.

Digitopia ... en wie niet mee kan?

Steeds meer aspecten van het sociale en maatschappelijke leven gaan via digitale weg: je kinderen op school inschrijven, solliciteren voor je job, een woning zoeken, een officieel document aanvragen bij de gemeente, je belastingaangifte indienen, een aanvraag doen tot steun, je sociale rechten laten gelden. In het ideale geval verloopt dit vlotter dan via een loket, maar toch is dit nog lang niet het geval en zeker niet voor iedereen. Voor mensen die **kansarm** zijn, levert de **digitalisering extra drempels** op.

- **Paul Laurent** van [EPN \(Espace Publicque Numérique\) Schaarbeek](#): hier kan iedereen terecht om op internet, eventueel onder begeleiding, administratieve stappen te ondernemen of om laagdrempelige opleidingen te volgen. Paul licht ons in over de **toestand op het terrein**.
- **Barbara Goethals** van [Brussels Platform Armoede](#) : Het Brussels Platform Armoede en de acht Brusselse verenigingen waar mensen in armoede het woord nemen werkten twee jaar lang rond **digitale uitsluiting**. Ze verzamelden getuigenissen, zetten de drempels en uitdagingen in de spotlichten, voerden actie en kwamen tot aanbevelingen en goede praktijken.
- [Lire et Ecrire Bruxelles](#) heeft, samen met 50 organisaties de balans opgemaakt van de gevolgen van de ordonnantie 'Brussel digitaal'. Hieruit volgt een actieve campagne

[‘l’Humain d’abord’](#) die ijvert voor andere contactvormen met de overheid, via loketten en een kwalitatieve telefonische dienstverlening.

We mochten aanzitten aan de lange tafel om ons te warmen aan de stevige soep en de verzorgde broodmaaltijd.

Onderweg naar het station zagen we kleurrijke groepen die zich hadden opgesteld voor de Zinnekeparade.